

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ З ЕПІДЕМІОЛОГІЄЮ
ГО «АСОЦІАЦІЯ ІНФЕКЦІОНІСТІВ СУМЩИНИ»**

**Інфекційні хвороби
в практиці лікаря-інтерніста:
сучасні аспекти**

*Infectious diseases in practice of physician-internist: modern
aspects*

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції

(Суми, 29–30 травня 2019 року)

Суми
Сумський державний університет
2019

Калашник Кирило Вадимович
**РОЛЬ ПОЛІМОРФІЗМУ ГЕНУ ІНТЕРЛЕЙКІНУ-17 В
РОЗВИТКУ ЗМІШАНОЇ КРІОГЛОБУЛІНЕМІЇ ТА
ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОТИВІРУСНОГО ЛІКУВАННЯ
ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С**

Кафедра інфекційних хвороб
Науковий керівник: д. мед. наук Рябоконт Ю.Ю.
Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя,
Україна

Kalashnyk Kyrylo Vadymivych
**THE ROLE OF THE INTERLEUKIN-17 GENE
POLYMORPHISM IN THE DEVELOPMENT OF MIXED
CRYOGLOBULINEMIA AND THE EFFECTIVENESS OF
ANTIVIRAL TREATMENT OF PATIENTS WITH CHRONIC
HEPATITIS C**

Department of Infectious Diseases
Scientific supervisor: Doctor of medical science Riabokon Yu. Yu.
Zaporizhzhya State Medical University, Zaporizhzhia, Ukraine
anopheles@ukr.net

Abstract. *The polymorphism of the IL-17 gene can affect the chronicity of hepatitis C, namely, the presence of C-alleles. Carriers of the CC genotype are more likely to detect MCG and their concentration is higher than that of carriers of CG/GG genotypes. Patients with CG/GG genotypes have been shown to be more successful in AVT. Patients who did not respond to therapy had CC-genotype, high values of activity activity and ALT concentration.*

Актуальність. Хронічному гепатиту С (ХГС) характерний розвиток позапечінкових проявів у вигляді підвищення продукції кріоглобулінів, що призводить до збільшення смертності цих хворих. Причини цих процесів повністю і достеменно на сьогодні ще не вивчені. З появою нових

протівірусних препаратів цінність старих предикторів успішності терапії втрачені. Особливу увагу привертає визначення ролі поліморфізму генів цитокінів у якості нових маркерів.

Мета дослідження – визначити роль поліморфізму гену інтерлейкіну-17 (ІЛ-17) в розвитку хронічного гепатиту С, кріоглобулінемії та їх впливу на успішність протівірусної терапії (ПВТ) за схемою $\text{peg-IFN}\alpha + \text{RBV} + \text{SOF}$.

Матеріали та методи. В дослідження було включено 83 хворих на ХГС та 45 здорових людей. Усі хворі були обстежені згідно протоколу МОЗ України (Наказ МОЗ №729 від 18.07.2016 р.) у гепатоцентрі КУ «Запорізька обласна інфекційна клінічна лікарня Запорізької обласної ради». Генотипування поліморфізму гену ІЛ-17 виконували за допомогою ПЛР діагностики, визначення рівню кріоглобулінемії (КГЕ) – спектрофотометричним методом. Усі спеціальні дослідження виконані на базі Навчального медико-лабораторного центру ЗДМУ (завідувач – професор Абрамов А.В.) Обробка статистичних даних проводилася за допомогою онлайн-калькулятора «Випадок-контроль» (http://gen-exp.ru/calculator_or.php) та непараметричних методів статистики в програмі СТАТИСТИКА.

Результат. Визначена більша частота виявлення С-алелю поліморфізму гену ІЛ-17 у хворих ХГС проти здорових людей з високим шансом впливу на хронізацію процесу ($\chi^2=10,03$, $p<0,01$, $\text{OR}=4,95$, $95\% \text{ CI}=1,69-14,55$). При аналізі рівню КГЕ у хворих ХГС було виявлено, що носії СС-генотипу, у порівнянні з носіями СG/GG-генотипів, мали достовірно вищу концентрацію у сироватці крові, що склала $2,32 [2,076; 2,637]$ та $2,075 [1,991; 2,077]$ опт. одиниць відповідно ($p<0,05$). Також частота розвитку КГЕ при аналізі даної когорти хворих ХГС характеризувалась розвитком цього позапечінкового ускладнення лише у носіїв СС-генотипу ($\chi^2=7,3$, $p<0,01$). Серед хворих ХГС носіїв СС-генотипу виявлена тенденція до зниження успішності ПВТ з $93,6\%$ (73 із 78) на 4 тижні

лікування до 87,2 % (68 із 78) на 24 тижні після закінчення курсу. Хворі з CG/GG-генотипами на всіх етапах лікування мали 100 % (5 із 5) негативізацію РНК HCV. Усі хворі, що не відповіли на ПВТ, були носіями СС-генотипу та перед початком терапії у них спостерігалася висока активність процесу на рівні А2-А3 ($\chi^2=4,38$, $p<0,05$) та тенденція до високих концентрацій АЛТ на старті лікування, що склала 2,0 [1,13; 2,26] проти 1,22 [0,66; 1,93] ммоль/л у носіїв СС-генотипу, що відповіли на ПВТ ($p=0,052$).

Висновки. Поліморфізм гену ІЛ-17 може впливати на хронізацію гепатиту С, а саме наявність С-алелю. У носіїв СС-генотипу частіше виявляються КГЕ та їх концентрація вища, ніж у носіїв CG/GG-генотипів. Більша успішність ПВТ спостерігалась у хворих з CG/GG-генотипами. Хворі, що не відповіли на терапію мали СС-генотип, високі значення активності процесу та концентрації АЛТ.

<i>Грижак І. Г., Грижак Л. Р., Довганюк Н. Є.</i> ДІАГНОСТИКА І ЛІКУВАННЯ АСПЕРГИЛЬОЗУ ЛЕГЕНЬ У ХВОРИХ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ	23
<i>Грищенко С. О., Пінчук В. С.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ СУЧАСНОГО КОРУ У ДОРΟΣЛИХ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОБОТИ ІНФЕКЦІЙНОГО ВІДДІЛЕННЯ КНП «КЛІНІЧНА ЛІКАРНЯ №4» СМР	26
<i>Дикий Б. М., Тилищак З. Р., Бойчук О. П., Кобрин Т. З., Кучер А.</i> КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК ЗАХВОРЮВАННЯ НА ГЕНЕРАЛІЗОВАНУ МЕНІНГОКОКОВУ ІНФЕКЦІЮ У ДОРΟΣЛОЇ ХВОРОЇ.....	29
<i>Драбинка А. С.</i> АКТУАЛЬНІСТЬ ДІАГНОСТИКИ ЦИТОМЕГАЛОВІРУСНОЇ ІНФЕКЦІЇ	33
<i>Juliana J. B.</i> RARE CASES IN INFECTIONISTIC PRACTICE: FELINOSIS	35
<i>Задирака Д. А., Ушеніна Н. С., Оніщенко Т. Є.</i> КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК ГЕНЕРАЛІЗОВАНОЇ ФОРМИ САЛЬМОНЕЛЬОЗУ	38
<i>Ільїна В. В., Сухонос О. В., Нагорна Л. В.</i> ЕХІНОКОКОЗ У СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ	42
<i>Ільїна Н. І., Чемич М. Д., Ільїна В. В., Рябіченко В. В., Кулеш Л. П.</i> ЗАСТОСУВАННЯ ЗД-ТЕРАПІЇ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ВІРУСНИЙ ГЕПАТИТ С ...	46
<i>Калашиник К. В.</i> РОЛЬ ПОЛІМОРФІЗМУ ГЕНУ ІНТЕРЛЕЙКІНУ-17 В РОЗВИТКУ ЗМІШАНОЇ КРІОГЛОБУЛІНЕМІЇ ТА ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОТИВІРУСНОГО ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С	49